

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. ZATURDAG den 21sten DECEMBER, 1822. N. 51.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

WY PAULUS ROELOFF CANT'Z-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Hebben, voor de rust, goede orde en velligheid dezer kolonien, noodig geoordeeld de genen die, wegens de betrekking waarin zÿ met den persoon van L. V. Ducoudraÿ Holstein gestaan hebben, onlangs op dit eiland aangekomen, doch wederom van hetzelve zÿn vertrokken, bÿ deze stellig te verbieden om alhier of op eenig der onderhoorige eilanden Bonaire of Aruba te rug te keeren, als zullende zÿ daarop niet toegelaten maar dadelÿk uit de kolonie verzonden worden, zelfs, naar bevind van zaken, tot hun vertrek toe, in hechtenis worden gebragt en gehouden; wordende dus alle schippers van vaartuigen, op dit of op de onderhoorige eilanden varende, gewaarschouwd om wel zorg te dragen geen der bedoelde personen mede te brengen, alzoo zÿ zich zelven daardoor zullen in ongelegenheid stellen en in de verpligting bevinden van de zoodanige derzelve welke zÿ mogten hebben medegebragt, terstond uit de kolonie naar elders te vervoeren.

Gedaan op Curaçao den 2den December 1822, het tiende jaar van Z. M.'s regering.

(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter Ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 4den daaraanvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 20sten December 1822.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalficeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 5den Dec. 1822.

WAARSCHOUWING.

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, als hiertoe speciaal by Zyne Excellentie den Schout by Nagt, Gouverneur geautoriseert en gelast, maakt by deze elk en een ieder bekend, dat de persoon van Philip Mens de Broyer, gedeporteerde by ministerieel besluit dd. 27sten September 1821, gansch en al tot de uitoeffening der judicinel practyk, inhabil en ongequalificeert verklaart zynde, aan denzelve ten overvloede op heden dieswegens is gedaan interdictie, op pœne dat in cas verder daarin mogt voortvaren onder wat prætext ook, hy geïnterdiceerde zal worden gestraft met een gevangenis te water en te brood, en met strengere straffe naar bevind van zaken: Wordende zulks tot een ieders narigt gepubliceerd, met affixie ter gewoone plaatse, alles onder inhæsie van de Raads Fiscaals waarschouwing deze aangaande in de Curaçaosche Courant van den 4den January ll. geplaatst.

De Raad Fiscaal voorneemd,
RAMMELMAN ELSEVIER.

Den 18den December 1822.

WAARSCHOUWING.

WEGGELOOPEN van den ondergeteekende eene Negerin genaamd CICILIA, met haar Zuigeling by zich; eene belooning wordt uitgeloofd aan den genen die haar mogte opbrengen, of van haar oponthoud kennis geven; daarentegen zal den genen in regten betrokken worden, die haar huisvesting zal verlenen.

FRANS ROJER.

Den 3den December 1822.

DE ondergeteekende in kwaliteit als Penningmeester van de Begrafnis Societeit *d'Eensgezindheid*, en speciaal geautoriseerd zynde door de Heeren Commissarissen tot het Bestuur MR. I. J. RAMMELMAN ELSEVIER en J. J. BEAUJON; doet hier mede openlyk bekendt maken: Dat de Leden des gemelden Societeits, die nalaatig zyn gebleven derzelve deugdelyk verschuldigde Contributie gelden, bepaaldelyk sedert het begin dezes Jaars, en gedurende den afloop van het vorige Jaar 1821, behoorlyk te voldoen; nu op ultimo dezer maand, en dus by het einde dezes Jaars, niet verder als Leden onzer voormelde Societeit mogen aangemerkt worden, en dien ten gevolge, hunne namen op de lyst, zonder de minste onderscheid of aanzien van personen, dadelyk worden geroyeerd.

Heeren Commissarissen bewogen door het gevoel der waarde en loflyke bedoeling, zoo wel als de overtuiging der zeer nuttige uitwerking van het goede instituut, welks instandhouding hoofdzakelyk door de prompte betaling der drie maandelÿksche Contributien (een gering doch tevens maatschappelyke benoodigdheid) geeffektueerd moet blyven; vinden zich in de verplichting, temeer thans door gebrek van gereede penningen by het fonds; billyk en rechtmatig, ook ultimatelyk by dezen, de voorzeide belanghebbende Leden, welmeenend aantemanen, en vriendschappelyk te verzoeken om, ter vermyding van hun eigen nadeel, *al het verschuldigde* met den afloop dezes Jaars, betamelyk en naar de dringende vereischte der Societeit's behoeften, te willen vereffenen.

LUCAS HANSZ.

Para vender en la Imprenta.
LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.

UIT AMERIKAANSCHE COURANTEN.

DE UITRUSTING VOOR PORTO RICO.

Uit de Nationale Intelligencer, 1sten Nov.

Aangaande de geheime expeditie naar Porto Rico melden eenige tydingen welke wy overgenomen hebben uit de Mercantile Advertiser, dat byaldien de troepen aangeland waren, zy waarschynlyk op dezen tyd in bezit van dat eiland zouden zyn. Men zegt dat de gansche magt beloopt op twee en twintig honderd man, omtrent negen honderd van dezelve zyn uit New York, Philadelphia en Baltimore vertrokken. Wy vermoeden dat de expeditie niet zoo talryk zal geweest zyn als men thans meldt, wy wisten dat zy met wapens voorzien waren en met eene menigte van andere artikels welke voor hunne expeditie noodzakelyk waren; by voorbeeld gedrukte proclamatien, waarin den naam van de plaats of der plaatsen welke in opstand zullen geraken, in blanco was, en die reeds door den General De Coudray, kapitein generaal, enz. geteekend waren; en ondergeteekend als secretaris van den staat door iemand die voor het tegenwoordige naamloos zal blyven. Eenigen onzer landgenoten drukken hunne verbaasdheid uit dat wy niet de byzonderheden van de zaak welke tot ons gekomen zyn gegeven hebben. Wy hebben niettemin de redenen om niet allen publiek te maken, om dat wy van gevoelen zyn dat de gansche zaak onbezonnen, en onvoorzigtig is en tegen de wetten van de Vereenigde Staten en altyd tegen de pligten van de Amerikaansche burgers strydig is, en terwyl wy gelooven dat de expeditie zoo tegenstrydig is tegen de algemeene, als tegen de stedelyke regten, begeren wy nog niet om te handelen als verklikkers van de personen die er in betrokken waren. Zy hebben inderdaad hun leven en hunnen roem in eene wanhoopige onderneming gewaagd, doch wy gelooven dat zy zelven zullen misleid zyn, en dat het hun gelukken zal het gevaar te ontgaan, dat aan zulk eene onderneming verbonden is; het is daarom dat wy niet al de byzonderheden welke wy vernomen hebben opgeven.

De Avond Post van gisteren (den 19den November) behelst de volgende berigten aangaande deze uitrusting.

Uittreksel uit eenen brief van Antigua, gedagteekend 1sten Oct. 1822.

" In het begin der verledene maand kwam te St. Bartholomews een, als eene loots boot gebouwde schoener, van Baltimore, onder Amerikaansche vlag, toebehoorende of onder bevel van een zeker Gould, een Ierschman van geboorte. Dit vaartuig werd kort daarna gevolgd door eene brik en twee schoeners ook van Baltimore, onder Amerikaansche vlag, en onder gezag van meer gemelde Gould, die eene schoener brik te St. Barthelomews van een Heer Chayter kocht, welk vaartuig genomen, en naar dit eiland gezonden was door een Venezueliaansche kaper, maar aangehaald, en verkocht op bevel van het gouvernement van St. Bartholomews. Dit vaartuig was onder Hollandsche vlag.

" Aan boord vande brik van Baltimore waren verscheidene gekouleurde en blanke personen, onder dewelke een zeker generaal Louis Villaume Ducoudrey, een Franschman. In gevolg van 't verdagte voorkomen dezer vaartuigen, zamen dat men wel onderregt was, dat zy in de West Indien kwamen, met voornemen om eene landing op het een of andere eiland te doen, dewyl zy door verscheidene blanke en gekouleurde personen uit St. Barts gevolgd werden, beval de gouverneur van dat eiland hen om te vertrekken, en gevolgelyk verlieten zy hetzelve en kwamen ten anker op een klein plaatsje de Vyf Eilanden genoemd. Van het zuid oostelyke gedeelte van Porto Rico werd gewoonlyk als de plaats hunner bestemming gesproken."

Uittreksel uit eenen brief van St. Bartholomews, gedagteekend 16den Sept. 1822.

" De geheime expeditie zeilde op den 14den en hield waarschynlyk af voor St. Thomas, maar het wordt nu algemeen geloofd voor Porto Rico. Ik vrees zeer dat het niet veel goeds voor de West Indische eilanden behelst, aangezien de vele St. Domingianers die aan deze zaak deel hebben; want alhoewel het scheen bedekt te zyn, had men genoegzaam rede het verdacht te houden. De overigen zyn republikeinsche Franschen, en vreemdelingen, maar geen een Spanjaard was onder hen. Zy waren verzeld door omtrent 60 slechte menschen die men wel missen kan."

Eenen anderen brief van Antigua van den 15den October in een ander dagblad gesloten, behelzende eene proclamatie van de bevelhebbers dezer expeditie die bekend gemaakt zoude geworden zyn, als zy bezit van het eiland hadden. Het is gedagteekend " hoofd kwartier, Mayaguez, Sept. 1822," en onderteekend *Louis Villaume Ducoudras*, president en generaal en chef.

Uit Gibraltar.— Wy hebben nieuwspapieren tot den 27sten September uit Gibraltar ontvangen, dezelve bevatten den inhoud van eene proclamatie en een opdragt aan den koning, afgekondigd door het gouvernement der Insurgenten in Catalonien, die de uitoefening van het regentschap des koningryks van Spanje aangenomen hebben, en dat bestuurd in den naam van den koning, wien zy verklaren in een' staat van gevangenschap te zyn, zy zeggen dat den 9den Maart het aan zyne majesteits vyanden gelukte de kroon uit zyne handen te wringen en hem slechts den naam van koning overgelaten hebben, zyne acten van die dagteekening af erkennen zy niet meer en zy hopen dat hy het niet kwalyk zal nemen en dat men van nu af geene orders zal gehoorzamen dan die welke uitvloeyen van een gouvernement dat alleen het regt heeft om in den naam van den koning te spreken; dit adres is gedagteekend hoofd kwartier te Urgel den 25sten Augustus, en geteekend door den markies Hataflord, van Taragona, en den baron van Eroles. De nieuwspapieren melden eenige militaire voorvallen van weinig aanbelang. Generaal Pepe was uit Engeland te Madrid teruggekeerd.

De berigten uit Spanje melden dat het koninglyke leger van Biscaye, Navarre binnen getrokken is om de constitutinalisten onder generaal Espionosa te bevegten, men heeft 20.000 realen voor het hoofd van Zaldivar beloofd en dit opperhoofd beloofde weder 40.000 voor het hoofd van den opperregter van die provincie.

De konings gezindën hadden een volkomene overwinning over de constitutinalisten behaald onder generaal Espionosa, die genoodzaakt was om met de grootste wanorde aftetrekken.

De berigten uit Triest zyn gunstig voor de Grieksche zaak. Het kasteel Napoli di Romania gaf zich aan de Grieken op den 22sten Augustus over, zes en twintig Grieksche schepen wachten de Turksche vloot op, in de nabuurschap van Patras, eene andere Grieksche vloot van 70 zeilen was in de Jonische Zeeën.

Den 20sten December 1822.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende, den Heer A. DE MEZA tot zyn Gevolmagtigden benoemd hebbende, verzoekt mits deze al de genen, die met hem openstaande rekening hebben, dezelve met voornoemden Heer A. De Meza te vereffen.

CLEMENT LEYBA.

December 20, 1822.

NOTICE.

THE undersigned having nominated MR. A. DE MEZA for his Attorney, does hereby request all persons who have any pending accounts with him, to settle the same with the aforesaid Mr. A. De Meza.

CLEMENT LEYBA.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—DECEMBER.

14.	golet	Constance, Garcia,	Martinique
16.	bark	L'Active, Fevier,	Porto Rico
	golet	El Carmen, Palet,	Maracaybo
	bark	Arzena, Leandú,	Porto Rico
	golet	La Liberaal, Puigs,	Maracaybo
17.	——	Clarita, Seida,	dito
	——	Rooseboom, Hanzen,	St. Thomas
18.	——	St. Antonio, Walter,	Zee
	bark	Antonie, Dewindt,	dito
	golet	Josephina, Jaymi,	St. Domingo
19.	——	Maria Louisa, Boudewyn,	Rio-de-la Hacha

UITGEKLAARD—DECEMBER.

14.	golet	Louisa, Pietersen,	Puerto Cabello
	——	Anna Felix, Sicard,	Cuba
	——	Morgen Star, Creane,	Puerto Cabello
17.	bark	Antonio, Dewindt,	Zee
	golet	St. Anthonio, Campo,	dito
18.	——	Two Brothers, Garcia,	La Guayra
	bark	Arzena, Leander,	Trinidad
	golet	La Grande Louisa, Christ,	St. Domingo
19	brik	Rebecca & Sally, Ravens,	New York
	bark	De Hoop, Roca,	Aruba

Het Deensche oorlogs korvet de Najade, van 20 stukken, kapitein Uldall, vertrok op laatstleden Zaturdag naar de Bar van Maracaybo.

De waarheid moet altyd uitkomen! Maracaybo is nog in het bezit der koningsgezinden, en schoon wy de vrienden van Columbia regt doen wegens de schranderheid waarmede zy die tyding verspreid hebben, blyven daadzaken toch altyd halsterrige dingen. Voor het tegenwoordig laten wy de uitstrooiers van deze valsche geruchten aan hunne eigene overdenking over. Echter is het onzen wensch dat ons Weekblad het middel zy om tydingen in omloop te brengen, laat het kome, van welke plaats het zyn moge, schoon wy wenschen dezelven uittegeven wanneer er slechts een schyn van waarheid be staat; niettemin hebben wy thans de voldoening onze Lezers gewaarschuwd te hebben, niet te voorbarig in geloof te zyn, op dat zy niet bedrogen worden.

Op verleden Zaturdag verschenen twee korvetten en twee brikken onder Columbiaansche vlag, namelyk de Bolivar, de Nieuw Orleans, de Vencedor en de Mosquito, onder bevel van kom. Daniels, vóór deze haven, en bleef hier voor kruizen tot Maandag morgen, wanneer een schip in het gezigt hunne aandacht trof, waarop zy terstond jagt deden, met de uitzondering van de brik Vencedor, die den voorgaanden dag, in vervolg van een vaartuig zuidwaards ging. Het gemeld schip kwam in korte tyd digt by, en werd zonder tegenstand genomen. Het was het Spaansche oorlogs korvet de Maria Francisca, van 24 stukken, en 200 man, komende van Havana en bestemd naar Puerto Cabello, met 25,000 patienjes aan geld aan boord.

De Columbiaansche brik Vencedor, welke zoo wy gemeld hebben, op verleden Zondag jagt maakte op een vaartuig, nam hetzelve en waren beide hier vóór de haven; men erkende hetzelve voor de Spaansche schoener de Atrevida, van Maracaybo naar dit eiland bestemd, maar gelukkiglyk voor de inladers was er slechts eenig geel hout voor ballast aan boord.

Door de aankomst der Fransche brik de Constance, op Donderdag, zyn wy berigt geworden dat de Maria Francisca, aan boord had, buiten haar scheepsvolk, 90 mannen voor de ruitery en 10 officieren. Deze brik was berragt met een ander vaartuig, zoo men zegt een ketch te zyn, ook onder Fransche vlag, en vertrok zamen onder konvooi van de Maria Francisca, maar door tot hiertoe onbekende omstandigheden verlieten zy elkander aan het West end van St. Domingo. De Constance had 240 mannen aan boord, behalven de officieren. Wegens de ketch weet men nog niets van; zy heeft tevens verscheidene manschappen en officieren aan boord. Dus is de zoo lang nagewachte expeditie geëindigd, en zal bygevolg de oogmerken van den kommandant en chef der Spaansche krygsmagt aan de kust zien verydelen.

De Spaansche oorlogs brik de Herkules, van 20 stukken, kapitein Gavazo, en de schoener Constitution, luitenant Montojo, verscheen op Donderdag namiddag vóór deze haven. De schoener kwam op denzelfden avond binnen, en de brik den volgenden morgen. Wy vernemen dat zy laatst van Los Taques kwamen, de verzamel plaats van het Spaansche eskader, waar zy heen gestevend waren om zich by het fregat Ligera te voegen, maar hetzelve niet vindende, veranderden zy hunnen koers voor hier. Men verondersteld dat de Ligera naar Jamaika of de Havana vertrokken is, daar zy lek was; dit is echter niet stellig, en wy geven het alleenlyk op als gissingen der officieren van de bovengemelde vaartuigen.

Het schynt dat de brik Herkules en de schoener Constitution op laatstleden Zondag de Maria Francisca ontmoet hadden ter hoogte van de oostpunt van dit eiland; maar de bevelhebbers dezer vaartuigen vermoedende dat het een vreemd vaartuig was, hielden zoo ver af van hetzelve, dat het niet mogelyk was deszelfs wezentlyk karakter te onderscheiden.

GETROUWD—Op verleden Woensdag, de Heer Judah H. Dovale, en Mejufvrouw R. Ricardo De Lima.

OVERLEED—Op Donderdag in den nacht, de Heer Cornelis Georgy.

LAATSTE BERIGTEN VAN MARACAYBO.

Uittreksel van eenen brief van Maracaybo, gedagteekend 25sten November 1822.

Het gevegt hetwelk op den 13den te Garabulla voorviel, is eene der bloedigste slagen die in Venezuela geleverd zyn. De vyand had de beste troepen van Carthagena, Santa Martha, en de binnen landen te zamen getrokken, alleen de militie achter latende. Montilla bleef in Santa Martha, en gaf het bevel aan eenen Sardaz, een Katalaan, die zoo als het scheen het bevel in het gevegt voerde, hetwelk met de grootste nederlaag der Columbianen eindigde. De soldaten vochten dapper, en hielden den aanval van het gevelde bayonet met veel standvastigheid uit; maar zy konden de betere discipline der Spanjaarden geen tegenstand bieden die hen in ieder rigting overhoop wierpen waardoor de grootste verwarring ontstond, dewelke de gevangenneming van meest aller veroorzaakte. Wanneer de eerste officieren dit zagen ren den zy weg, rydende op uitnemende paarden, zoo als zy gewoonlyk in soortgelyke gevallen doen.

Luitenant kolonel Corro stierf als een held, zyn bataljon tot eenen aanval met het bayonet aanvoerende; toen hy de dodelyke wond ontving marscheerde hy 15 schreden voor zyn volk.

Kolonel Yturbe drong alleen in des vyands paarden volk, waar hy omtrent op het zelfde oogenblik met tien lancen doorboord werd.

Het schynt dat de vyand bevel had om geen genade te verlenen, en als dit heilloze stelsel blyft voortduren, dan is de oorlog ter dood onvermydelyk.

De gevolgen van deze overwinning zyn onberekenbaar; van het koningryk Santa Fé blyft niets meer te overwinnen overig, en de krygsmagt van Morales bestaat nu uit meer dan 3000 man vol van geestdrift en gereed tot nieuwe ondernemingen.

Op den 7den kwam eene boot van Z. B. M. fregat Sybed, die buiten de Bar ten anker was, met depechen van admiraal Rowley, opeisschende alle Britsche onderdanen en vaartuigen die eenigen tyd geleden voor het Fort San Carlos lagen en vertrok vervolgens naar Jamaika. De Engelsche officieren werden beleefdelyk door generaal Morales ontvangen, en vertrokken des anderen daags weder. Ook werd gezegd dat eene terug vordering gedaan is voor de eigendommen die door verscheidene Engelsche kooplieden verlaten, dewelke hier vóór de komst van generaal Morales woonden, en met de Columbianen gevlugt waren; maar ik merk dit als onwaar aan, want, het Engelsche gouvernement is te verlicht en te weldenkend om eisschen te doen die hetzelve in zoodanige gevallen als ongerymd verwerpen zoude. Verondersteld dat in Jamaika in eenig gedeelte een oproer uitbrak dan zoude ik niet gaarne de Spanjaard willen zyn die met de oproerlingen handel dreef. De stad Maracaybo werd zonder kapitulatie ingenomen, en regeringloos aan de genade der inwoners overgelaten.

Verleden Zondag kwam eene vredens vlag van generaal Clemente van den overzydschen oever, onder voorwendsel om eenen weglooper opteisschen, maar met het ware oogmerk om den staat van zaken te bespieden. De officier die mede kwam werd door generaal Morales beleefd ontvangen, die hem veroorloofde om door de geheele stad gevoerd te worden, zelfs naar de gevangenis van de Columbiaansche officieren die hem van den staat hunner armée onderrigteo, daarna ging hy naar de barakken, waar hy van de soldaten vernam dat zy allen vrywillig, maar niet gedwongen dienst genomen hadden, by zyn vertrek werd hy met alle onderrigting voorzien, die hy maar wenschen kon, zelfs met de Couranten die onlangs uitgegeven waren.—Hy vertrok zeer neerslagtig.

Gisteren zeilde generaal Morales met omtrent 1000 man naar Altagracia. En er is geen twyfel over of gy zult van hem reeds iets naders gehoord hebben eer gy dezen ontvangt, waarschynlyk zal hy een goed berigt van zyne tegenstrevers geven. Ingesloten zyne publicatie aan de inwoners van Coro.

Uit El Posta Espanol de Venezuela.

MARACAYBO, 20STEN NOV. 1822.

Onder de belangryke papieren die in onze handen gevallen zyn na het gevecht van den 13den der verloopene maand op het slagveld te Garabuya, zyn er eenigen van het grootste aanbelang, onder anderen is er een belangryke brief wegens de eerzuchtige blikken, welke hy bevat; dezelve is geschreven te Santa Fé aan een Columbiaansch opperhoofd.

PRIVAAT.

Santa Fé, den 28sten Augustus 1822.

WAARDE VRIEND.—Gy moet weten dat de in bezitneming van Pasto en Quito vele volkstiefde aan den bevryder gegeven heeft, en dat hy onze dankbaarheid verdiend heeft, hy maakte gebruik van deze oogenblikken van geestdrift om naar Guayaquil overtegaan, hy vond deze plaats door lieden bestuurd, wier voornemens waren om deze provintie met oude Peru te vereenigen, er waren eenigen die vrypostig genoeg waren om hem het met standvastigheid te zeggen; maar hy handelde willekeurig gelyk Napoleon te St. Cloud gedaan heeft; hy verdreef de regerende junta en rigtte eene andere van zyn vertrouwen op, en gy zult in de toegestane acte zien, dat, dat departement zich met Columbia vereenigd heeft; met dat heeft men het groote plan vervuld om de republiek te arondisseren. Hy heeft eene byeenkomst met San Martin de beschermer van Peru gehad, alles wat er van ontstaan zal, zal ik U berigt geven. Men heeft eenige tegenspoed van aanbelang ten zuiden van Lima gehad, en de hoofdstad werd nog bedreigd, volgens de berigten van Jory van Torre Tagle. By deze vereeniging is het waarschynlyk dat men handelen zal over het vormen van een gouvernement dat het beste geschikt is om deze beide groote staten te verschaffen.

Ik weet niet wat hierna te zeggen, ziende voor een gedeelte de noodzakelykheid van een vertegenwoordigend en liberaal gouvernement, geschikt voor deze eeuw; aan de andere kant de onwetenheid en het bygeloof dezer volkeren, en de weinige verlichte menschen in het vak der godgeleerdheid, want dit is noodzakelyk om in aanmerking te nemen, wyl het zoo veel invloed op het volk heeft; en het groote getal menschen soorten die de massa van eene bevolking uitmaken die geheel onwetend is, dewelke men uit hoofde van staatkundige inzigten in zekere genootschappen aangenomen heeft, om redenen welke gy reeds weet en de noodzakelykheid om hunne krachten in den krygsdienst te gebruiken. Dit alles vereenigd, eischt vele overdenking; buiten dat, de erkentenis van alle Columbianen jegens een' buitengewonen man, moet de aandacht tot zich roepen, en wy moeten hem door een gelyk heldhaftig geschenk onze dankbaarheid bewyzen, raadplegende de ware belangen van het vaderland en deszelfs geluk. Gy weet dat ik het oude gouvernement verfoeit, maar ik beken dat dit volk niet verlicht genoeg is, en dat dit geslacht niet in staat is om door liberale instellingen geregeerd te worden; buiten dat wil iedereen zyn voordeel trekken van de eenigste hulpmiddelen van den staat, namelyk de eigendommen van de uitgewekenen die in beslag zyn. Er is geen geld genoeg om tot de algemeene onkosten te strekken, en een gemeenzaam gouvernement, waar iedereen bestuurt, en dat zonder hulpbronnen is, is nooy eene regeringloosheid. De republiek heeft dan een sterker, en terzelfder tyd liberale gouvernement noodig, en ik geloof dat het niet moeyelyk zou zyn om met vermaak aantenemen dat van eene gematigde en konstitutioneele alleenheerschappy bovenal.

Wanneer het kongres ter belooning zyner diensten dezelve aan den bevryder zou aanbieden is er geen Columbiaan die deze daad van het vaderland zal afkeuren, en daarenboven is hy een held die alles voor hetzelve opgeofferd heeft, en daarenboven geloof ik nog, dat dit de uitsluitende stem is van ieder eigenaar die eenige verlichting bezit. Deze vorm van gouvernement heeft meer binnen en buitenlandsche waarborgen; zy verzoent de belangen van de verschillende volksklassen, en zal nog aangenomen worden door de souvereinen van Europa als meer overeenkomstig met het groote staatkundige doelwit. De geëmployeerden en verdedigers van de republiek zullen meer bestendigheid hebben, en allenskens zal de priester regering derzelver plaats beslaan, eenige verhitte hoofden zullen zich te Caracas er tegen verzetten; weinigen zyn er die zyne aanspraak te Angostura gelezen hebben, ik heb genoeg over het byzondere gezegd. Zyne lyfwacht zal doen het geen zy willen, en elke poging die zich er tegen kant zal versmoord worden. Elders zal het de weinige Spanjaarden en emigratie der misnoegden van Europa tot zich lokken, Men zou slechts te vreezen hebben den invloed van Mo. en No. en eenige andere eerzuchtigen, maar door hen in hooge rangen te plaatsen zal men hunne doeleinden verlammen. Dit is slechts een denkbeeld waarin onze meeste vrienden overeenkomen. Zeg my uw gevoelen met opregtheid en zorgt dat de verkiezingen op menschen vallen, die de voordeelen van dit ontwerp naar waarde kunnen schatten. Men weet reeds dat de bevryder den voorslag uit staatkunde zal verwerpen; hy zal openlyk zyn ontslag verzoeken om als eene eenvoudige partikulier te leven, maar men zal hem gelyk aan eenen staatkundige al het belang geven dat men in zulke gevallen geeft, en een gelyk besluit van het kongres zal het voorwerp vervullen, hetzelve weet dat dit het eenigste vorm van gouvernement is dat het geluk van dit volk kan uitmaken.

Ik verheug my dat gy van de Engelschen bevryd zyt, er blyft gelukkiglyk slechts weinigen over. Het is niet voegelyk om ze weg te zenden, zy zouden in eenigerly wyze nadeel doen; doch het is noodzakelyk om ze aan het gevaar bloot te stellen, en bovenal plaatst ze in de linie voor Puerto Cabello; het klimaat zal hen ook wegslepen. Zy zyn lieden die ons zeer lastig vallen; met hunne verzoekschriften vervullen zy de secretary; en alle eigendommen die in beslag zyn, zyn niet genoeg voor hunne smeekschriften. Overigens zyn zy lieden die zich altyd aan hun land en aan hunne natie herinneren, en in gevaren zullen zy deszelfs dienaars worden. Het schynt dan beter te zyn hen blootstellen om hen te doen omkomen; zy hebben weinige diensten gedaan en vele onkosten aan de republiek veroorzaakt. Er ontbreken geene pretendenten om de ruimte van Torres in het noorden in bezit te nemen. Doch men zal niets zonder de raadpleging van den bevryder doen;

het is zekerlyk een rustvol en goed ambt, dat nooit zyne vrienden vergeet. Pasto heeft eenige menschen verslonden; thans is er eenige magt noodig om dat uitgestrekte land te organiseeren. De bevryder zal waarschynlyk naar Panama gaan om toon aan dit belangvolle dedepartement te geven; hy zal eene lyfwacht met zich nemen. Dit moet de algemeene aandacht tot zich trekken, en alle ambtenaren en militairen zullen zyne vrienden zyn, zy zullen deel nemen om dat de veranderingen gunstig voor hem en voor hen zouden zyn; ik zou my verheugen dat gy dit plan ook zoudt goedkeuren; hoewel het tot nadeel van velen mogte verstrekken. Het gedrag van S. heeft veel gerucht gemaakt; en alhoewel men den president reeds vooruit gezegd had, dat hy niet zeer veel goeds zoude ten uitvoer brengen, deed zyne vriendschap alles van hem verdragen; maar men moet van gevoelens veranderen en hem eene andere bestemming geven; er ontbreken geene klagten over hem; hy heeft meer hoogmoed dan de bevryder zelve. S.

PUBLICATIE.

Don Francisco Tomas Morales, veld marschalk der nationale legers, en opperbevelhebber van dat der Vastekust, kapitein generaal der provintien Venezuela, &c. &c.

Overtuigd zynde, dat ingevolge den staat waarin de vyanden deze provintien in alle op zigten houden en de onvermydelykheid om dezelve weder te hernemen, om er de orde te herstellen en dezelve weder onder het beheer der natie te brengen, en te verzekeren; en derzelver bevel en opper gezag te vereenigen, wyl er nog op derzelver oppervlakte eene krygsmagt hem toebehoorende bestaat: Zoo is het volgende besloten en bevolen:

Van heden af en tot de geheele uitroeying der troepen welke de vyanden in de provintien van Venezuela hebben, of voortaan mogten aanwerven, worden dezelven als belegerd beschouwd, behoudende de generaal en chef der armee aan de Vastekust, het volle gezag in zich welke de gouverneurs der steden hebben, wanneer zy in zoodanige gevallen geraken; by gevolg zullen al de gezaghebbende, beambten en inwoners der voornoemde provintien zich naar de tegenwoordige verklaring, en die welke nog kunnen ge daan worden moeten gedragen.

Er zal hiervan kennis aan Z. M. gegeven worden, en by publicatie, en door den druk, als andersints door circulaire aan die het mogte aangaan bekend gemaakt worden.

Gedaan in het hoofd kwartier van Maracaybo, den 20sten November 1822.

FRANCISCO TOMAS MORALES.

Don Francisco Tomas Morales, &c. &c.

Dragdzame en dappere Coriunen!—Ik keer doordrongen van uwe uitgestane rampen en onderscheidene getrouwheid, om U uit de slaverny te verlossen, en uwe ellende waaronder gy zucht te verzachten; want geen volk verdiende ooit meer deszelfs redding door ontzettende opofferingen. Ik kon het niet eerder nakomen gelyk ik beloofd heb, want het was noodzakelyk de vyanden te vernielen, gelyk ik gedaan heb Het Spaansche gouvernement beschouwt U als deszelfs uitverkorenste kinderen, en ten bewyze daarvan zal ik als deszelfs werktuig U uwe vryheid hergeven, welke de basis uws geluks is, en alle uwe vorige geledene onheilen vergoeden. Gy zult alle onderhoud dat gy noodig hebt van buiten kunnen ontvangen, zonder de minste geregtigheid te betalen; ook kunt gy vryelyk al de voortbrengsels van uwen arbeid en uwe nyverheid uitvoeren; alleenlyk hebt gy als tienden de helfte der geregtigheid U te voren opgelegd te betalen; en eindelyk regeer ik U en maak U gelukkig en achtingswaardig, door U zelven die beter dan de vreemdelingen van uwe waarde overtuigd zyt. Zie hier de voornaamste oogmerken welke my tot U voeren, en hoeveel ik weet uwe aantepryzene diensten te schatten. Blyft steeds getrouw aan de heldhaftige natie waaronder gy behoort. Zuiver uw land van die gene die zich durven onderstaan uwe getrouwheid te ondermynen, welke het eenigste middel is, om van het goede welke ik U aanbrengt te genieten.

En gy, ongelukkigen, welke de banieren van dwaling volgen, keert terug, legt uwe wapens neder, bedient U der vergiffenis en vergeting, welke ik U thans beloof; maar beeft voor het tegendeel want uwe verdelging is zeker.

Hoofd kwartier te Maracaybo, den 24sten November 1822

FRANCISCO TOMAS MORALES.

The Danish sloop of war Najade, of 20 guns, captain Uldall, sailed on Saturday for the Bar of Maracaybo.

The truth will come out!—Maracaybo is still in the possession of the royalist forces, and although we give the friends of Columbia due credit for the ingenuity with which the farce was got up, still facts are stubbarn things. At present we leave the persons who were the authors of these false reports to their own reflections —Although it is our wish that our paper should be the means of distributing news, let it come from whatever quarter it may, still we are desirous it should be given only when there appears to be some colour of truth in the communications; however, in this instance we had the satisfaction of having forewarned our Readers not to be hasty in their credence, least they might be deceived.

On Saturday last two corvettes and two brigs, under Columbian colours, namely, the Bolivar, New Orleans, Vencedor and Morquito, commanded by com. Daniels, who had his broad pendant flying on board the *Bolivar*, appeared off this harbour, and continued cruizing on and off until Monday morning, when a ship heaving in sight, attracted their attention, to which they immediately gave chase, with the exception of the brig Vencedor, who had the preceding day gone in pursuit of a vessel to the southward.—The ship alluded to was come up with in a short time, and captured without resistence.—She proved to be the Spanish sloop of war Maria Francisca, of 24 guns, with a complement of 200 men, from the Havana bound to Puerto Cabello, having 25 000 dollars in specie on board.

The Colombian brig Vencedor, which we mentioned went in chase of a vessel on Sunday last, came up with and captured her; she proved to be the Spanish schooner Atrevida, from Maracaybo bound to this island; but fortunately for the shippers there were only just sufficient fustic on board for ballast.

By the arrival of the French brig Constance, on Thursday, we are given to understand, that the Maria Francisca had, independent of her crew, 90 dismounted cavalry and 10 officers on board. This brig was chartered, together with another vessel, said to be a ketch, also under French colours, and sailed in company, under convoy of the Maria Francisca, but from circumstances hitherto unknown, they parted company at the west end of St. Domingo. The Constance has on board 240 men, besides officers. The ketch has not yet been heard of; she has likewise several men and officers on board. Thus has this long looked for expedition terminated; and the result will of course cause much disappointment to the views of the commander in chief of the Spanish forces on the Main.

The Spanish brig of war Hercules, of 20 guns, captain Gavazo, and schooner Constitution, lieutenant Montojo, appeared off the harbour on Thursday afternoon. The latter vessel came in the same evening, and the former next morning. We understand that they are last from Los Taques, the rendezvous of the Spanish squadron, where they had gone in search of the frigate Ligera, but not finding her they directed their course to this port. It is supposed the Ligera has proceeded either to Jamaica or to the Havana, as she was understood to be leaky; this however, is not positive, and we give it merely as the conjectures of the officers of the above vessels.

It appears that the brig Hercules and schooner Constitution, fell in with the Maria Francisca off the east end of this island on Sunday last, but the commanders of the Spanish vessels having suspicion of the stranger, kept at such a distance from her, as to preclude the possibility of ascertaining her real character.

TO CORRESPONDENTS.

The translation in English of the article signed "Los Observadores," having been received too late in the week, its length has excluded its insertion in this number. It will appear in our next; together with some other communications we have on hand.

MARRIED—On Wednesday last Mr. Judah H. Dovalle, to Miss. R. Ricardo de Lima.

DIED—On Thursday night, Mr. C. Georgy.

ARTICULO COMUNICADO.

SEÑOR REDACTOR,

Muy Señor mio: Cuenta el saladisimo Padre Ysla en sus graciosas cartas de Juan de la Encina, que un loco en Sevilla habia dado en la manía de gritar por las calles *el que quiera saber como se cata un melon acuda al tio Anton* Corrian los muchachos en tropel á preguntarle *¿tio Anton, como se cata un melon?* y el loco respondia en tono muy magistral: *Sabiendo el credo y los articulos de la fé.* Tan exacta como esta es la contestacion dada por los Observadores al papel de mi capitan Espada que ha dado V. al publico en su gazeta 14 del corriente. Es para descalzarse de risa ver, que dejando à un lado todos los argumentos de mi capitan se vayan por esos trigos de Dios buscando pelillos á que agarrarse, sin presentar al publico à quien eligen por juez, ni una sola prueva que contradiga al menor de los hechos citados con tanta justicia; mas supuesto que estos señores mios los dejan todos en su fuerza y vigor, no seré yo el que recàlque sobre ellos, porque sería tal vez dar una idéa de que necesítan arrimadizos para existir; solo me contentaré, con examinar la solidez de su exposicion, y si el tal papelucho es otra cosa, que una cadena de contradicciones, sarcasmos, y basefia insufrible, tanto en la parte politica como en la profetica. Manos pues á la obra.

Empiezan estos señores con recomendar la moderacion, porque dicen, y dicen muy bien, que los denuestos no deben ocupar el lugar de las razones, en un asunto, en que el publico debe ser el juez. Mas á muy pocas lineas regalan á mi capitan con lo de *siniestras interpretaciones y violentas aserciones con que se pretende eludir inexactamente la materia que se há querido poner en odio á cuestion.* Qui potest capere capiat. Ya ve V. señor Redactor, que atribuir intenciones siniestrar, violencia en las aserciones, inexactitud en la materia y esto por odio, son unas venalidades que en nada alteran la moderacion tan recomendada. Tampoco la alteran las demas espresiones sembradas en el cuerpo del tal papel, por exemplo, que el señor Espada és un escritor para *esportilleros ó aguadores, que no está calculado para entrar en la materia.* Lo mismo digo de los adjetivos ironicos con que adornan á mi capitan cada vez que tienen necesidad de nombrarle, por que todas estas cosas son precisas para ilustrar la materia, pruevan la fina educacion de los señores Observadores, y lo consequentes que son en sus propositos moderados. Desde el primer papel firmado por el Señor Spence se conoce que esta és su divisa. Las atribuciones gratuitas que dicho Señor Spence dispensa á la nacion Española y á sus gefes no podrian hacerse mejor en ninguna taberna del mundo. ¿Donde hay cosa mas moderada que hablando de una nacion amiga y de sus individuos, llamar á todos, ladrones á boca llena, con otras mil lindezas de esta especie? Señor Publico, á V. apelo como juez.

Siguen los Señores Observadores protestando que no son parte en esta cuestion por no pertenecer á la Yberia, de lo qual se alegran, ni al Norte de America de lo qual les pesa. No sé porque deba pesar á estos señores tan moderados, no pertenecer ál Norte, porque á la verdad si no son individuos de aquella nacion, será porque no quieren, porque en ella se admiten aun à los que no caben en ninguna otra del mundo. No es así en la Ybéria en donde las virtudes son el justo y unico titulo de domicilio, y segun la muestra que dan los observadores de si mismos hacen bien de alegrarse de no pertenecer á ella, porque la patria de los Columelas, Senecas, Lucanos, Abulenses, Jovellanos y otros muchos sabios; la patria de los Antonios de Leyba, de los Garcias Paredes, de los Fernandez de Cordova, de los Corteses, y otros muchos heroes, jamas há apreciado sabandijas. ¿Pero podrémos saver aunque sea descortesía, con perdon del publico á que nacion pertenecen? ¿Serán . . . Partos, Medas, Armenios, habitantes de la luna, ó de los mundos de Fontenelle? nada de esto; creo que lo hé adivinado por su modo tan imperfecto de ver los objetos, son sin duda ninguna Cyclopes si, Cyclopes indudablemente, gente de un ojo y no hablemos mas.

Siguen los SS Observadores como relator en audiencia haciendo la relacion del hecho que todos tienen ya olvidado de puro savido, y sientan por consecuencia la protesta del Señor Spence. Ola! conque á qualquiera declaracion que haga un gobierno, és consecuencia la contestacion por un particular, que, fuera del Alcazar de su corbeta nada significa? Yó con mi natural torpeza creia allá entre las ollas de mi rancho, que á un gobierno solo puede contestarle otro, ó una persona autorizada espresamente para ello; pero un oficial particular crei debia esperar respetuosamente la decision del gobierno de que depende para areglar por ella su conducta. Seguramente será errormio, y el modo de ver de los protegidos de vulcano muy diverso; pero al considerar que esta misma facultad que se concede gratuitamente al Señor Spence respecto de un gobierno reconocido, se niega absolutamente á mi capitan respecto de un particular, barrunto que no la justicia sino las mas vajas pasiones son las que dirijen la pluma de los SS. Observadores. Si el Señor Spence está autorizado para protestar á nombre de su gobierno ¿donde estan las credenciales? y si no las necesita ¿porque se exigen á mi capitan atribuyendole un enorme delito qual se indica en la algaravia ininteligible que forman sobre este punto? Ami Señor Redactor todos los Sabados se me han leido las leyes penales en mi compañia, pero jamas he oido ninguna que imponga castigo por contestar á los insolentes que insultan mi nacion y mi gobierno; mas como enseñar al que no save és obra de misericordia, espero que los SS. Observadores me indiquen el capitulo que en la ordenanza lo prevenga y me instruyan sobre este punto. Pero volviendo á la equidad de estos caballeros en concederle en la palestra á un oficial Americano, lo que se niega á un Español, siendo en el primero una cosa justa lo que en el segundo es un delito digno de un severo castigo, no puede menos de admirarse la imparcialidad que se proponen observar y la Logica que emplean para sus pruebas. ¿Adonde la habrán aprendido estos señores? No les creo capaces de levantar un testimonio á Ciceron á Quintiliano á Condillac ni á Hugo Blaire con que tendremos que concluir que su argumentacion y sus pruevas son á la Colombiana. Vamos adelante.

Abí es nada el argumento que se sigue en la copiosa y exquisita erudicion que despliegan sobre la palabra *abrogarse* deduciendo de una equivocacion que indudablemente ser de imprenta la estupenda consecuencia de que mi capitan no es Español. Vaya, si digo a V. Señor Redactor que hay talentos extraordinarios. ¡Que de prueves encuentran en todas partes para demostrar lo que pretenden! Benditas las madres que tales hijos paren. Lo menos merece la explicacion que hacen del significado de estos verbos un parco ó vale en qualquiera escuela de primeras letras. Por eso era que decia el tio Anton que el melon se cata ó se prueba sabiendo el credo y los articulos de la fé.—Señor Redactor, digales V. á los caballeros Cyclopes que quando se trata de cosas de importancia, andarse á caza de palabras huele a pedanteria y á ignorancia supina.

Que oficial general ni que calabezas es el comandante de una corbeta aunque su antiguedad sea tanta que haya mandado el Arca de Noe, ó la barquilla del primer navegante de Genner? Estos señores sueñan que les nacen dientes. Oficiales generales en la marina Inglesa Francesa, &. no son otros que los Almirantes, Vice-Almirantes y contra Almirantes, clases que no hay en los E. U, y buen cuidado hubiera tenido el Señor Spence de firmarse bajo este caracter si se hallase adornado con el. Pero sea oficial general ó page de escoba ¿que supone todo esto para que mi capitan calle ó hable? ¿acaso la subordinacion prevenida en las ordenanzas habla para con los estrangeros? Es admirable la exactitud de las ideas de estos señores y la feliz aplicacion que hacen de ellos.

(Continuará)

LATEST NEWS FROM MARACAYBO.

Extract of a letter from Maracaybo, dated 25th November, 1822.

The action which took place at Garabuya on the 13th, is one of the hardest fought battles in Venezuela. The enemy had collected their best troops from Carthagena, Santa Martha, and the interior, leaving none behind but militia. Montilla remained at Santa Martha, delivering up the command to one Sardez, a Catalan, who it appears commanded in the action, which terminated in the utter discomfiture of the Columbians.

Lieutenant colonel Corro died like a hero, leading on his battalion to a charge with the abyonnet; he marched fifteen paces before his men, when he received the deadly wound.

Colonel Yturbe rushed alone amidst the enemy's cavalry, when he was almost instantly pierced by ten lances.

It appears that the enemy's troops had received orders not to give quarter, and if this unhappy system is persisted in, the war of death is inevitable.

The consequences of this victory will be incalculable. From the kingdom of Santa Fé nothing more is to be apprehended; and the forces of general Morales, amounting now to upwards of 3000 men, are full of enthusiasm, and ready for new operations.

On the 7th a boat came down from H B. majesty's frigate Sybell, which had anchored outside the Bar, with dispatches from admiral Rowley, at Jamaica, claiming the British subjects and vessels, which some time ago were lying off the Castle of San Carlos and since have sailed for Jamaica. The English officers were politely received by general Morales, and went off again next day. It was said also that a claim was made for the property which had been abandoned by the several British merchants, resident here before the entrance of general Morales, and who betook themselves to flight with the Columbians; but I consider this to be false, for the British government is too enlightened and liberal to set up pretentions, which in a similar case it would reject as preposterous and absurd. Suppose, an insurrection were to break out in Jamaica in a certain vulnerable quarter, I should not like to be the Spaniard caught trafficking with the Insurgents. The town of Maracaybo was entered without capitulation, having been left abandoned in anarchy and to the mercy of the populace.

On Sunday last a flag of truce came in from the opposite shore, from general Clemente, under pretext of claiming a runaway, but with the real object of ascertaining the state of affairs.— The officer who came with it met with polite treatment from general Morales, who suffered him to be conducted all over the town, and even to the prison of the Columbian officers, who informed him of the fate of their army; he went afterwards to the barracks, where he learnt from the soldiers, that they had all voluntarily enlisted, and not by force. On his departure he was supplied with all the information he could desire, as also with all the papers recently published; he went away rather in low spirits.

Yesterday general Morales sailed with about 1000 men for Altagracia. No doubt you will have heard of him before this reaches you. He is likely to give a good account of his opponents. Inclosed is his proclamation to the inhabitants of Coro.

From El Posta Español de Venezuela.

Maracaybo, Nov. 20, 1822.

Among the important papers that have fallen into our hands in the action of the 13th Nov. at Garabuya, there are some of the highest consequence, which we shall gradually publish; but in the meantime we seize the present occasion to insert a very singular letter found among them, and extremely interesting on account of the ambitious views it displays. It is written to a Columbian chief, and dated from Santa Fé

PRIVATE.

Santa Fé, August 28th 1822.

My Dear Friend — You know that the occupation of Pasto and Quito has rendered the Liberator extremely popular, and that he is worthy of our gratitude. He took advantage of the first moments of enthusiasm and marched to Guayaquil, which place he found governed by men whose design was to adhere to Upper Peru; there was even some one bold enough to tell him so, but he, acting the part of Napoleon at St. Cloud, turned out the ruling assembly, and formed another of his own creatures, as you will see in the act ordained for that purpose, which annexes said department to Columbia, by which means he has accomplished the grand plan of establishing the republic in its fullest extent. He has had an interview with San Martin the Protector of Peru, I do not know what will be the result, but I will inform you. San Martin has experienced a blow of some consequence in the south of Lima, the capital itself was even threatened, as Torre Tagle announces in his despatches of June. In this meeting it is very probable they will treat about the form of government that is to be adopted for these two vast states.

For my part I do not know what to say to you On the one hand I see the necessity of a representative and liberal government, agreeable to the present age, on the other the ignorance and superstition of the people, and the few men of learning to be found, exclusive of theological science, the necessity of temporising with these on account of their influence over the multitude, the numerous casts which form the principal mass of a population entirely ignorant, and whom for political views it has been deemed prudent to associate in certain corporations, for reasons which you know very well, and the necessity we are under of employing them as soldiers. All this put together renders it an object of the profoundest meditation, besides the gratitude which all the Columbians owe to an extraordinary man, claims our attention, and we ought to manifest our gratefullness to him by an equal act of heroism, at the same time consulting the true welfare and prosperity of our country. You know that I detest the ancient form of government, but I am conscious that this country is not civilised enough, nor will the present generation become sufficiently so to be capable of being governed by liberal institutions; every one likewise wishes to appropriate to himself the only resources of the state, which are the sequestrated property. There is not funds to defray the ordinary expenses; and, a popular government, where every one commands, and has no resources, must speedily come to anarchy; of course the republic stands in need of a stronger, and at the same time liberal government, and I think a moderate monarchical, and constitutional one could be established without difficulty, and would be most acceptable.

Above all as a reward for his services, the congress should unanimously make him the offer I think there is not a Columbian living who would repine at this token of gratitude from his country to a hero, who has sacrificed every thing for her; nay, I believe, moreover, that there is not one single landed proprietor possessed of any talents, but who wishes in secret for it. This form of government has stronger pledges both at home and abroad. It conciliates the interest of the higher classes, and it will even be favourably received by the European sovereigns, as more conformable to the grand political views of the day. The agents and defenders of the republic will be more firmly established, and hereditary discent will gradually take place. Some exalted heads at Caracas will certainly oppose the measure. Few have read his speech delivered at Angostura; he said enough upon this subject. His guards will do what he chooses, and any attempt to the contrary will be smothered. It will also bring over the few Spaniards who remain, and the emigration of the European malecontents. Finally, we have only to fear the influence of Mo. and No. and some other ambitious characters, but by placing them in exalted stations their views would be entirely stopt. This is only a thought in which all our friends agree. Let me frankly know your sentiments; and procure the elections to fall upon men of talents, for they will easily perceive the advantages to be derived from this project. We know the Liberator will reject the proposal out of delicacy. By a manifest he will demand leave to retire to a private situation, &c. but politically the same importance will be given to it as is generally done on such occasions, and an unanimous decree of the congress will accomplish the object. He knows that this is the only form of government that can render this country happy.

I am glad you have rid yourself of the Englishmen; fortunately few of them remain. It is not convenient to send them away, they would injure us by it. It is necessary to expose them on every perilous occasion, especially to place them in the line of Pto. Cabello, the climate would soon give a good account of them. They are very troublesome people; the secretary's office is full of their petitions. The sequestrated properties are not sufficient for all their claims, besides they are people that are always thinking on their country and their nation, and in case of any disagreement would serve her willingly; so I think the best thing that can be done is to expose them, that they may be gradually destroyed; they have been of little service, and great expence to the republic.—There are plenty of candidates for Torres' situation in the North. Nothing will be done without consulting the Liberator, it is certainly an easy and good employment; I never forget my friends. Pasto has consumed some men; the presence of a force is necessary there till that vast country is organised. It is probable the Liberator will go to Panama to give weight to that important department; he will take with him some corps or other of his guard. He will surely attract public notice before the ensuing congress, and all the military and civil will be his friends, and make it their interest that the change be favorable to him and themselves. I am glad you are not uneasy on account of the good measures taken. Do not contract any obligations; here we are poor, let the rich inhabitants suffer a little. The unlucky jobs of S. have been much felt; long before now the president knows that he is good for nothing; but his friendship for him makes him overlook all; and it is necessary now to place him in some other situation; there are plenty of complaints against him, and he has more pride even than the Liberator.
S.

PROCLAMATION.

Don Francisco Tomas Morales, mariscal de campo of the national armies, general in chief of that on the Main, captain general of Venezuela, &c. &c.

Whereas, being convinced that to recover these provinces from the enemy, in the state in which they are at present held, to secure the possession of them to the Spanish nation and restore good order and tranquillity, it is indispensably necessary to unite in one person both the civil and military command during the existence of any armed force belonging to the enemy: I therefore decree and ordain:

That all the forces existing at present, or that may be raised hereafter by the enemy in these provinces, are, and shall be considered as in a state of seige, until they entirely disappear from the country; and, the supreme authority to be invested in the hands of the general in chief of the army of the Main, as is the case with the governors of all places under such circumstances. In consequence of this all the authorities, public officers, and the inhabitants of these provinces, shall conform themselves to the present decree, and to suchothers as the said general shall judge proper to issue in virtue of it.

H. M. shall be made acquainted thereof, and it shall be proclaimed by beat of drum, printed, and circulated to all such as it may concern.

Given at the head-quarters of Maracaybo, November 20, 1822.

FRANCISCO TOMAS MORALES.

Don Francisco Tomas Morales, mariscal de campo of the national armies, general in chief of that on the Main, captain general of Venezuela, &c. &c.

Virtuous and brave Corianos!—Penetrated with feelings for your sufferings, and esteem for your distinguished loyalty, I return to free you from the yoke under which you groan, and alleviate the miseries you suffer, for no people have ever been wortheir than you of any kind of sacrifices made to save them. It was impossible for me to fulfill my promise sooner, for the enemy was to be destroyed, and this I have effected. The Spanish government looks upon you as her dearest children, and as a proof of its regard, being its organ, at the same time that I bring you liberty, I present you with the basis of your present and future felicity; by this you are enabled to import the provisions you so much stand in need of, and to export freely the produce of your country, without paying any duties whatsoever; you shall only pay henceforward half the quota you formerly gave for the tithes: finally, you shall be governed only by magistrates of your own country and choice; and, may you make yourselves happy and respectable, being better acquainted than strangers with what can tend to your own felicity. These are the primary objects that guide me towards you, and you may see that your valuable services are not lost in my memory. Continue always faitful, and inseperable from the heroic nation to which you belong. Sweep from your country those wretches who wish to disturb your loyalty, for this is the only means of enjoying peaceably the benefits held out to you.

And you, unhappy beings, who follow the standard of error, fly from it, lay down your arms, avail yourselves of the pardon and oblivion of the past which I now promise you; but should you not, tremble, for your destruction is certain.

Head-quarters at Maracaybo, Nov 24, 1822

FRANCISCO TOMAS MORALES.

From a London paper of Oct. 17.

THE DISCOVERY SHIPS.

Every day there are articles appearing in the provincial papers, copied again into the London journals, calculated to create alarm about capt. Parry's expedition. We venture to affirm, on the contrary, that nothing has occurred since the expedition sailed to cause fear for its safety, or make us conclude it has been unsuccessful. The discovery ships are not at all in the track of the whalers. They were seen in July last year at the entrance of Hudson's Bay, which is far to the southward of the fishing ground; and it is probable, that captain Parry has chosen that route, to get to Cumberland Strait, or to some other lead to the westward. He was not to go north to Lancaster Strait again. The fishery at Davis's Straits has failed so completely this year, because for the two years preceding the vessels having penetrated to the inlets on the west of Baffin's Bay, and having met great success there, abandoned the old fishing ground this year, and lost their time in attempting to get again to the west; but a barrier of ice, compact, and impenetrable, extended from one end of the bay to the other, and not a ship was able to proceed more than 20 or 30 miles from the land on the E. side. Knowing this, it is impossible to keep our gravity, when we read of a shipmaster having made anxious but unsuccessful inquiries about capt. Parry. There is no one sanguine of his success, but no one need be alarmed for his safety. This barrier was not owing to an uncommonly frosty season, but to winds prevailing from the S. W.—that is, right into the Straits, thus preventing the ice from passing into the main ocean; but these very winds would serve to break up the ice in the inlets on the American side, and drive it into Baffin's Bay—the very thing to encourage the expedition to proceed. The west side of the bay, there is every reason to suppose, would be clear sea. The ships are provisioned for three years, with every attention to comfort, which the experience gained by the former expedition pointed out as proper; and supposing them to have made some progress last year, and some this, if there is any chance of getting farther, they will winter there again; and even, if the attempt has been abandoned, we may conclude, from what happened on the former occasion, that the ice islands would not break up till August, and after this, there is a tedious navigation before they could reach the sea. It was the month of November when the *Hecla* passed Aberdeen, from the last expedition. If they remain there this winter, our first accounts of them will probably be from some of the Hudson's Bay or North West Company's establishments in the interior.